

ACC. N:R M. 10361:1-14

Landskap: Skåne
Härad: Vemmenhög
Socken:
Uppteckningsår: 1947

Upptecknat av: Ellida Ohlsson
Adress: nr. 5 Svenskorp., Skurup
Berättat av:
Född år 1889 i Skurup

LUND'S UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Religiösa föreställningar o hyrdig sed s.1-14

Frågelist
fr. Kyrkohisto-
riska Arkivet.

Svar i pagelista? Om kyrkorsider?

1. Här i Söderby församling brukar man gå fram till altarskranken och lägga bokhelter i en den framställd skål när det gäller missions- eller annan särskilt kallelse då förför i bokhelter beraktas då i regel av alla kyrko besökande, det ingår nu att saga i ritualen att man skall gå fram i offra och gängna komme det framhållande vis rycket, bokhelter. Om sedan i nästan tidens rörelse eller någon tid ränt bördlegd är återupptagits, man tid vid jag ej. En vis tidens åt återupptagts äldre bruk är nämlant sloss hedska ha ejit sig märks i senare tid. Så här i Söderby som är en storförsamling kyrkorummen vid sådana tillfällen vänt kyrkovalvstrasterna betygsfullt när han i senare tid genom högning tagit upp sådana bokhelter. De ga omkring i bänkarna i ränder in bokhelter i tallräkar eller på. Det är där en mottoriskhet till den mindre församlingens offer framför altaret och bruket

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

prof. Pleijels
förlämnat

ACC. N.R. M. 10361:2.

med hävning var i Skurup ö förestyrts förslag om följd av
 att dā endast bärer som sätts upp i pelarna under läktaren
 där de mestadels förläggers av invandrare. I Skurup hörde
 den gamla kyrkan med sin sammantoppare i länge bråvande
 läng ifrån och restaurerades i fyra års tid i frukt någon gång
 mellan 1915-1918. I sonliga kyrken har man hela tiden upptä-
 get klockan genom bringbärande av skyffelklockan sedan man
 kaffat man "la på tavlan". Någon annan plats än altartränet
 eller i stället i doptrummet som ställdes framför altaret (se bilden)
 är däri offentligheten ställdes i däri icke förrän klockan jing-
 ej till. Skulle man här gå in vid altaret måste man i många
 hårda fall gå in ut emot i sakristian. I Skurup ses jumas
 endast en utgång till sakristian bakom altaret så däri kan
 man inte ha omgång : komongang måste ja jumas däri så
 som i fängelserna namnet bmede ordnas.

Oppet vid altaret utgår ett återuppreende av gammal
 red o dels däri intet många är redan den uppstygda själen
 i tråden - äldre tid an ej hand.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2. Om man skänkte pengar vid orgel är det sätt man
älvinställe i Skurups kyrka finns en gammal offrastola
en färggröna som fortfarande sitter på den plats
den sätts i nu som föregående levinnan avvändde hände sin
plats. Härmede stod offraste dessa förr i tiden som minne
gavala minnes med brödet var brödtaget så jag kan inte säga
nog minne därför just i händan var brödet äldstet sätts i
kommunen åtta i sitt band om att man gick i kyrka.
3. Kvinna här jag aldrig ens hör minnes i hennes
ärmar om vad som hänt därmed.
4. Ej heller hon jag hörat sagt om någon rituel as minnes
tag för brudgum efter orgel, brudparter o m frimurar i
hemmen ha kommit till användning vid orgel föreställer
i hemmen.
5. När lärbarne förses, i äldre tid personmännen, studie hem-
lärarens blöddade de älvinställene så långt tillbaka jag vet o
över till min egen konfirmation matas läraren med blommor
o grön, gärlungar o bokom med vart och ena pepparblomma

i alla färger, tillrussade i min barndom i en frölig och typisk
engelsk familj i Shurup, Weyre (Harrow?) hette de i vår
dag vi tro om vad i vand brukar si en familj med en flicka
blant konfirmanderna. Intresset för dessa pappersblommor var
sånt bland oss flickor, de betydde mycket för oss i det ena
avslut konfirmand flickor straxde eftersom att givna dessa på
det viktiga anförslande av sitt kyrkliga lärdomsquizlängor
brundas av flickorna över hela salen upp i väggen bak
altaret i de predikostolen där man glädjeligen spikade i
lister ornament i orangefärg. Bokbom lärda också i tis-
ken i utrymmet i förrådet med en ö annan halvöppen
blomma i mitten (till denna nämnde men ibas papper bland
konfirmanderna i en annan del av den städde med officiell post-
ordenshet i altare förlades med lövande blommor från flickn-
orna hem eller längre än dem i andra hem sällan särmer-
nor var vanliga när jag var med. Besök i bostad av läs-
gäster hände via läppen, grål och missmige från Möderhuset
i vrigare för man skräpade i en i vägen offentligt degrader-

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-

ARKIV

ACC. N.R. M. 10361:5.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

var över flick lastburen själv. Taga pun är ordna ofta nog, da
 viss i häl alltid sär mangrant. Linne, tiden var det ing
 mera näst förrändrats, medgående märke & beviser att min
 att till den del fäkt utsmygningar om hand o kyrkorna som
 den endast vid konfirimationen fick blixtas. Men i landet
 var vare söndag o hela i Björkars, så ej där varme som här.
 Till vil pladser kyrkan med granar i giv i granbörnen
 (Phunus) kyrko kallade soga undera kyrkan för de eldhetstog
 i bågar i fönster i trädskär i bräckvete, inga enkilda
 befästade sig dock därmed. I många kyrkor var framst
 i de mindre församlingarna s. s. här i Svartby var man
 på linjet tilltakat jag minur myndat kyrkan med jordbru
 gdsken. Frukt blommor härra i rörflocka & i trädskärgelde
 doger, det var stora fest. Sö i häl i Phunus, där var besättning
 över domsca söndag där gurka i egen utmärkelse hande
 då sopan elit där var ekologisk sedan.

Fredag lig utsmygning ar altaret; kyrkorna förekommitt
 fören i h. c. 25-30 är sedan i Phunus inför ar piastfamilj från

mellanrige, allmän förtäring bland hushållsborarna, jag
var nät med bland dem då.

6. Endast inodgivsattes sedan jag ledde deg till man
var brukat inne, helgmärsingning ej afslutnings
Det var ett trots till att helgen gick o då skulle ha gjort
ifvar nq allt arbete, det var helgafsen. När händen ne inget
blottade en annan hundad o frjile det ned o kommande nögt
det var för allmän sed.

7. Ofta man lämnade hushålln när man varande där han jog
aldig linst men vad man kom hem från hushållsbruk hundad
man de kommande varande med: "Härlig i Guds varn."

8. När man trappade en brodder jag man gavt upp den i hushåll
den i kommande dä och i Guds namn sätta man lade den
ipan nq olle at upp den. Det ansågs förtjyd i kommande ha
stopp med nq att låta hundfalla på golvet där man hunde
sabat tramp i dä olle at hesta brodder väntat ifran
nig. Jag kan näts seft grunda flusmen bysse en trappa vid
biträgna om männen.

7. De gamla som följde gammal dogo kistor vid åren de som
ville berötes av de religiösa övhetsurka ovan att inhäne till
de s.k. "casina," försummade ännu min jog var bunt ^{et} fanns
klistra i m. af Tjörnön i Laxmyra o mäng problem hän drabbar
os os aldrig in i maste hör fast ej så allmänt os. jog men
ej heller tills de mera religiöse utan mera vid van heller vadlig
folk. Gemensam hörde en dakt för alla mänts folk hän mera
ålders tider till intill 1800 tallets slut i utvärderes absolut
överallt där kvarspellet om religiöst mänt eller lärte
träng i bönbok, bibel o lärtel eller Mose's profetum. För i
efter mäten fick ofta barnen lära träng i längtinden egen o
ibland even Fader sin i valsgrunder i alla bygdens kyrkodet
knäpple känderna. Allmänt red med handboken i alla ordent
lige hem i deras ungdom som gick bort gamla de maste
90 åren. Alla os dem som hörde fast vid gammal red heller
också fast vid detta bruk löpt ut, vilket sallesker de m. var
de bygdens kyrkodet i äppen och under sig i m. branta löjtn
de känderna ännu dämpat innan de åter sätta upp

10. Jag har varit man alltid väntkledd i kyrkan, vid
Göndagarna likaså ö den som gick ut efter i almanackan
utan som till kyrkan en lördag, hvilket betecknar spis
skrämmes duft, han eller hon ville sig luta på den
övriga menig helen i handen där si ö man uppställt min
Tegel här man kom på sig i frukt se andas vända man hämt
om si strängt i akottopp denne notarinn i min mygdm
Langpredogen var en mycket bra förelässning
och känd för att man kunde
vara väntkledd, märkt väntkledd och man varit klok förtur
i längpredogen var kallmen. I äldre tid när borningar
brände de stora vita bladena runt hela jorden jeg är
här att ju i min ågr) som var kallig, vid sorg i min
och i os om att gifta borinna vid neppudringen, Klost
dijo är svimlare, in till alla knubbe mögt in på 1880 talen, han
de dessa knubbladet på längpredogen är jeg ten men minn
inte absolut sikert, att de dina fön var de vänta bladet ur
matt siden med konstfors brant son dina fön ble kallig
på 1880 talen i framst, vänta en bleckschalar av gillekassini

ACC. N.R. M. 10361:9.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-

ARKIV

om klock fram endast i den del som kommit nära min vän
 den särskilade i sin lös härligaste vid mig i matförsam-
 lingen. Minde till lång pedagog. Det minne jag själv att
 jeg sett i min barndom i till den hände också det röda blodet.
 Pedogen var mästare i dag dog där man kan snart följa i
 sådan grad att den ockade mig primus är enlig bändog.
 Var fastlagsmästaren till den ända tills den annan slut med
 den hela mästa till hyskelund i vid Ringet var man född;
 hulit, Kristi himmelsfärdsdog likaså endast de gamla bror
 halle sig till den mästa där.

11. Man kan alltid hukat löja sig men, hukar o läsa en
 psalmsvers om en huk lön man kan rätt sig i hyskelunden
 s hukat grannarna först när man åter lyft upp huvudet i
 detta huk iakttag man än likaså efter sisten veron när guds
 tjänsten är slut.

12. Psalm dikten om på 1860-80 talet ett enligt instrument
 i nu det ackompagnerede man både vid mästare sång o vid
 lön endast, som i många hör di en hult personerna sen

många är tilltagna. Först är klarinettet förde den perfekta rymmen till i äldre tid, när dessa instrument spelades dansmusiken som i början ur vid jag minns de gamla. Kunde hu finnas om på bönsmässarnas musik när den först framträdde på 1880-talet? Men jag minns ej gällande sådana instrument i samband med religiös singe & musik. Hrimlögens psalmsångar om gille omkring i hansen i synge & ackompanjera och rig på gitarr. Tyckes man ha sätts undan på det lärda in det egna sättet & för det hade man fastställes.

13. Söndagen efter förröpten årsdagen handgård, utan följe, gick i kyrkan & visade sig, där han varit beständ red i iakttagit en svalig in i märtid över om huset ej varit särskilt besynnerlig annars. Forn, lid som jeg myntat val minnes känd man är en pikenslätt g. i kyrkan för att se nära de alla de skuldror visar. Det upptörde stora prästbunden där g. var i sitt möjigt sörta sällan komma utspelades, där spikliden rig där han de andra & utmästare en tid innan det blev ultimatum kunde dock ej i samma läge intressera.

Brukets att kvinnan gick in i bank vid klockriden hörde i hvarje
 del den stadsliknande samhällsordning som förfat-
 den vid seklets början i många varit allmän så ock
 att man i stället förra ut flyttar sig inåt. Länsen rest
 sig i lätet runare undrade vad förbi och längre in i bråket
 i de mindre församlingarna som här i Örebro är dessa
 bank med mera än delvis givna förde om. Så har man
 också i sambiga församlingar i sista daga tillit sträng
 fast vid sin bank i kyrkan i intill lätt att annan person
 rätt sig där ur på allmän eller förråd omvisade gemm-
 num guds tjänst sialibet des vid mäntal e.d. Pakarabs
 det reg intill ens vid det är, han aldrig hör det namnas
 em. När nagn döpt eller, äldre tider, fö 1802 talar det
 snälla "bör jag nöra" - ledigas förmåga som en viss sjuk
 gick de kvarnarna i byrkan för att vara tacka igården den
 de friga i fröboden, sa och vändagon ofta begravnings. När det
 tyckte för nogot man gick åtminstone nagn från hörna det men
 aldrig kom ihur under nästan, om de var aldrig se i kyrk-

(Tillhör ryckel
 vid Bröllops-
 Rietz.)

själva skulle de hänna sig under dessa sändagar dels över
abslutet med. Men det tyckte Tegnér ganska bra att passa
på i hine egen om mögat annat på snygga sätt att
fallet varit.

14. Det var mig vanit att hära att läsa bibeltexten eller
utvinstrus närmre. Treningstexten eller Guds namn
varian man brjude oft arbete om man ansig behöva
den längstes tid, häpp; chydd för att det skulle lyckas
men man brjude härtat. Härstod man de första formen
och upp över huvudet under det man sah: "I Guds namn!"

i si brjude man gå framåt, lasta ut sedan detta en-
ligt min viften. Ble Person som var född 1835 mindes
det från sin ungdom & framåt i hela

15. Om spelmannens skott vid bollsug vettjog intet då det
lägger si längh tillbaks, tiden att ingen retat mögat där-
om i min tid.

16. Ytterst vettjog det han uppförde samlat mer i kyrkorum
utan undpannet & gästerna där obegravningens sista dagar

ACC. N.R. M. 10361:13.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-

ARKIV

in i vare Tid då man beundrar i kyrkan vid hoppställ-
leg har gästerna varit sunde och här brudparet med präp-
ar fram i mässbalthus & brudvätten där endast vittna
eller ensamma Tigo är uppför till altaret. Så här i vare
Tid sakstädig stadsmedborgare neder med kyrkorumshat-
tar e.d. blivit rödande.

17. Präststället i samband med biskops båmen jeg ej fin-
ner där förrän mitt i det här delen nog då man brukat
hjälta in det sige änt, ligger det förlängt till vänster i
tiden för att någon skall minnas något därifrån.

18. Och är bruderesa os åtgått förr brudparet men något
jeg dandar med brud den brudföljet där fram han var
jeg aldrig hittat något om. Och är brude resa tillbaka
genom den följet där fram liksom man brude här hader
grannen i vägen mitt förr en plats som den där vän
särskilt kunnat finna men jeg vet inte saker därifrån.

19. Att man lågat ihop i samband med en psalmvers här
jeg trossecken inte hittat men det har tanken skeet.

snitt på. I ödan var instakningen bland folket o man kän-
de mycken vär till sidana psalmer o citterade dem.

20. En bestyrkt årsstäder åländ med avspjungandet
av en psalmvers åtrumstorne om präst i klockare eller
klokare var med, ett bruk som vid begravningsförföljel-
jelserna är mer hycklars man är med.

21. Var örksan gick hemmed man mitt i vägmen &
tyst vägm för o predikem som passar detta tillfälle
På denna sätt varina mänskiallor harde på 1890 talet